

בש"פ 5670/20 - מדינת ישראל נגד מאור כהנא אואנונו, אריאל ורדיניאן

בבית המשפט העליון
בש"פ 5670/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. מאור כהנא אואנונו (קפקא)
2. אריאל ורדיניאן

בקשה שישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט באב התש"ף (19.8.2020)

בשם המבקשת: עו"ד עילית מידן
בשם המשיב 1: עו"ד ליאור בר-זהר
בשם המשיב 2: עו"ד דן גלעד

החלטה

בקשה שישית להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 7.9.2018 הוגש נגד המשיבים כתב אישום, המייחס להם עבירות של רצח בכוונה תחילה (לפי סעיפים 300(א)(2) + 301 + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)); עבירות בנשק (נשיאה והובלה) (לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא + 29 לחוק העונשין); ושיבוש מהלכי משפט (לפי סעיפים 244 + 29 לחוק העונשין).

מכתב האישום עולה כי המשיבים הם מכרים. המנוח, מאור בן חיים, יליד 1991 (להלן: המנוח), הוא אחיו של תומר, יליד 1998 (להלן: תומר), שהיה בקשר זוגי עם דניאלה כהן (להלן: דניאלה). מספר שבועות לפני האירועים המתוארים בכתב האישום, נפרדה דניאלה מתומר, והחלה לנהל קשר זוגי עם אור אלבז (להלן: אור), שעבד עמה ועם אחיו ידידיה (להלן: ידידיה) באולם בשם "כינורות" במתחם הצ'ק פוסט (להלן: כינורות). המשיב 1 הוא חבר משפחה של אור וידידיה.

ביום 31.7.2018 בשעות הערב, התקשר תומר לדניאלה בעת שעבדה ב"כינורות" עם אור וידידיה, לאחר שנודע לו שהיא מנהלת קשר זוגי עם אור. תומר איים על דניאלה שיפגע בה ובאמא של אור, ודניאלה סיפרה על כך לאור. בתגובה, שוחח ידידיה עם תומר בטלפון ודרש ממנו להגיע ל"כינורות". בסמוך לשעה 21:30 הגיעו המנוח ותומר יחד עם שלושה אנשים נוספים (להלן ביחד: החמישה) לחניה הסמוכה ל"כינורות", כדי לפגוש את אור וידידיה. דניאלה יצאה מהאולם והתפתח דין ודברים בינה לבין תומר, אך בהמשך, עזבו החמישה את המקום, משהבינו כי אור וידידיה לא מתכוונים לצאת מהאולם.

בהמשך לכך, ביום 1.8.2018, או בסמוך לפני כן, קשרו המשיבים קשר לגרום למותו של המנוח והצטיידו באקדח. באותו יום בשעות הערב, הגיע המנוח עם שני חברים למסעדה בקרית ים (להלן: המסעדה), לאחר שקיים קשר טלפוני עם המשיב 1. בסמוך לשעה 19:10 הגיעו המשיבים, שידעו שהמנוח שוהה במסעדה, לכביש הסמוך לה, כשהם רכובים על אופנוע שהיה באותה תקופה בשימוש של המשיב 2. הלה נהג באופנוע והמשיב 1 ישב מאחוריו כשברשותו האקדח, טעון בכדורים. המשיב 1 ירד מהאופנוע והתקדם לעבר המסעדה עם האקדח, כשלידיו כפפות ולראשו קסדה. הוא התקרב לעבר השולחן בו ישבו המנוח וחבריו, שהבחינו בו ונעמדו. המשיב 1 שלף את האקדח ופתח לעברם בריצה, והמנוח וחבריו נמלטו לתוך המסעדה. המשיב 1 רדף אחרי המנוח, שבשלב מסוים מעד ונפל. המשיב 1 ירה לעברו, ממרחק של כ-2 מטרים, שבע יריות לפחות. חמישה קליעים פגעו במנוח בראש, בשכם שמאל, במוותן ימין, בירך שמאל ובעכוז משמאל, וגרמו למותו. המשיב 1 נמלט בריצה לעבר הכביש, שם המתין לו המשיב 2 על האופנוע המונע. השניים נמלטו מהמקום ונסעו במהירות לשמורת נחל נעמן, שם הסתתרו. בסמוך לשעה 01:30 נעצרו שם, לאחר שהספיקו להעלים את האקדח ואת החולצה שלבש המשיב 1 בעת הירי, ולשרוף חלקית את החולצה שלבש המשיב 2 במהלך האירוע.

2. הליך המעצר: לצד כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם, וביום 22.11.2018 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם כאמור. נקבע כי מכלול הראיות הנסיבתיות, לצד שתיקת המשיבים לכל אורך חקירתם, מקימים תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיבים לביצוע המיוחס להם; כי העבירות דנן מקימות עילת מעצר מובהקת; וכי למשיבים עבר פלילי מכביד.

3. משלא נסתים משפטם של המשיבים תוך תשעה חודשים מיום מעצרם, הוארך מעצרם חמש פעמים, בהסכמתם, ב-90 ימים נוספים בכל פעם (החלטת השופט נ' הנדל מיום 8.5.2019 בבש"פ 3156/19); החלטת השופט ע' פוגלמן מיום 30.7.2019 בבש"פ 5132/19; החלטות השופט י' וילנר מיום 7.11.2019 בבש"פ 7396/19, ומיום 29.1.2020 בבש"פ 801/20; והחלטת השופט ע' גרוסקופף מיום 20.5.2020 בבש"פ 3187/20 (בהליך האחרון, הסכמת המשיבים התקבלה במעמד הדיון)).

4. ההליך העיקרי: לאחר הגשת כתב האישום (אשר תוקן בהמשך מספר פעמים, לשם הוספת עדי תביעה), נדחו הדיונים מעת לעת, לנוכח צורך בהסדרת הייצוג של המשיבים, לימוד חומר החקירה על-ידי באי כוחם והוצאת תעודת חיסיון. ביום 20.5.2019 הוקרא למשיבים כתב האישום, ותשובתם הייתה כפירה כללית באישום. ביום 3.6.2019 החלה שמיעת ההוכחות בתיק. נכון לעתה, התקיימו 22 דיוני הוכחות והעידו 86 עדי תביעה, ובין החודשים ספטמבר-נובמבר 2020 קבועים שישה דיוני הוכחות נוספים.

מכאן הבקשה שלפנינו.

5. ענייננו בבקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, והשיקולים וההלכות הנוגעות לסעיף זה מוכרות וידועות. בתמצית, בית המשפט נדרש לבחון את קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת שיקוליו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, עוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות המתקיימות בנאשם, קצב התנהלות הדיונים והגורם האחראי להתמשכות ההליכים.

במקרה דנן, נקל עלי להיעתר לבקשה. עבירת הרצח המיוחסת למשיבים היא מן החמורות שבספר החוקים, ומקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(1) לחוק המעצרים. לא אחת נאמר בפסיקה כי "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות" (ראו, מבין רבים, בש"פ 3707/19 מדינת ישראל נ' פולג (11.6.2019); בש"פ 2650/18 מדינת ישראל נ' נחום (1.5.2019)). במקרה דנן, עבירת הרצח המיוחסת למשיבים בוצעה בדם קר ובכוונה תחילה, כשנסיבות ביצוע העבירה – לאחר תכנון, תוך שימוש בנשק חם, בשעת ערב מוקדמת ובמסעדה הומה – מעידות על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם. בעבירות רצח כגון דא, טמון גם חשש אינהרנטי שהמשיבים יבקשו להימלט מאימת הדין, לנוכח עונש המאסר הכבד שצפוי להם, אם יורשעו. לא למותר לציין כי למשיבים גם עבר פלילי, שכולל הרשעות בעבירות אלימות וריצוי עונשי מאסר ממושכים.

מטעמים אלה, גם אני רואה להבחין בין שני המשיבים.

כאמור, ההליך העיקרי נמצא בעיצומו ומתנהל כהלכה ובקצב משביע רצון, כך שגם בהיבט זה אין למשיבים פתחון פה.

6. סוף דבר שאני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים החל מיום 26.8.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 15153-09-18 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט באב התש"ף (19.8.2020).

ש ו פ ט

עמוד 3

